

МОТИВАЦІЯ В ДЕРЖАВНОМУ РЕГУЛЮВАННІ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИМ РОЗВИТКОМ: ФІНАНСОВИЙ АСПЕКТ

Кендюхов О.В., д.е.н., проф.,
Шакіна Н.А., аспірант
Донецький національний технічний університет

В умовах кризи вкрай актуальним стає зростання національної економіки й пошуку механізмів його забезпечення. Новим аспектом в дослідженні цього питання стає зв'язок між мотивацією працівників всіх рівнів державного управління та мотивацією їхньої праці [1]. Слід зазначити, що адекватний сучасному рівню розвитку ринкової економіки на Заході мотиваційний механізм в Україні ще тільки починає формуватися [2]. Мотиваційний механізм можна розглядати з позиції трьох рівнів: працівника – того, хто відчуває на собі вплив певних важелів; підприємства, що знаходиться під впливом держави і зацікавлене в досягненні поставленої мети; держави, яка контролює цей процес. [3].

Загалом схема мотивації науково-технічного розвитку може бути представлена наступним чином (рис.1):

Рисунок 1 – Схема мотивації науково-технічного розвитку

Для того, щоб створити відповідну систему мотивації та досягти її подальшого розвитку необхідно задіяти мотиваційний механізм науково-технічного розвитку, глибинним змістом якого стане впровадження науково-технічних розробок у всі сфери економіки держави.

Кожен з мотиваційних механізмів в науково-технічній сфері залежить від іншого, бо розробка науково-технічних робіт та їх впровадження залежать від фінансування, а фінансування, в свою чергу, залежить від необхідності в науково-технічних розробках, впровадження їх в життя для отримання в подальшому прибутку.

Мотиваційний механізм можна розглядати, як три окремих рівня дії: 1) рівень працівника, який відчуває на собі вплив певних важелів; 2) рівень підприємства, яке знаходиться під впливом держави і зацікавлене в досягненні поставленої мети; 3) рівень держави, яка контролює цей процес. Слід зауважити, що підприємство здійснює вплив за допомогою матеріальних і нематеріальних стимулів, а держава використовує цілі комплекси політики щодо всіх учасників процесу науково-технічного розвитку.

Однак, всі ці рівні пов'язані між собою головними і вкрай актуальними в умовах кризи для держави принципами як: принцип матеріального і морального заохочення. Ще з стародавніх часів вважалося, що їх практична реалізація ставала умовою ефективного господарювання. Розвиток виробництва на інноваційній основі насамперед пливає на внутрішні мотиви – задоволеність результатами своєї праці і виробництва. Творчість підсилює змістовний бік праці, в результаті чого мотиваційний вектор буде спрямований у позитивному напрямку.

Головними аспектами мотивації в науково-технічній сфері повинні стати:

- підвищення рівня заробітної плати всіх співробітників наукової праці;
- підвищення престижності наукової праці;
- збільшення фінансування наукової галузі на рівні держави, а також заохочення державою підприємств до інвестування в інновації;
- заохочення державою підприємств до впровадження інноваційних методів в виробництво.

Література

1. Дмитриченко Л.А. Розвиток мотиваційного механізму праці як чинник соціально-економічного зростання суспільства / Л.А. Дмитриченко // [Електронний ресурс] : - Режим доступу: <http://archive.nbuv.gov.ua/portal/>

Soc_Gum/Npchdu/Economy/2009_96/96-12.pdf

2. Максимець Ю. Удосконалення фінансових аспектів механізму мотивації і стимулювання праці в економіці України / Ю. Максимець // Формування ринкової економіки в Україні. – 2009. – 199. – С. 369-372.

3. Чумаченко А.С. Мотиваційний механізм формування інтелектуального капіталу на макрорівні / А.С. Чумаченко // Вісник Хмельницького національного університету. – 2011. - №3. – С. 221-224.